

# సినీతార (ఆత్మ), హత్య!

## వాణిశ్రీ

ఆ రోజు శుక్రవారం.

తూర్పు దిక్కున అరుణోదయానికి ప్రకృతి రంగాన్ని సిదం చేస్తోంది.

ప్రఖ్యాత సినీతార సిరిదేవి భవనం ముందు టూరిస్ట్ బస్ ఆగింది. అంతా తిరుపతి నుంచి వచ్చారేమో బోడి గుండులు తళతళ మెరుస్తున్నాయి.

అంతా మెయిన్ గేటు ముందు గుమిగూడారు.

‘వీళ్ళకేం పనిపాటా లేనటుంది. తెలవారక ముందే వచ్చి పడ్డారు’ అని గొణుక్కొంటూ వచ్చాడు వాచ్ మాన్.

“అమ్మగారు ఇంకా నిద్ర లేవలేదు” అన్నాడు.

“లేచేవాకా వేచి వుంటాం” అన్నారు జనం.

వాచ్ మాన్ అయిష్టంగా గేటు తాళం తీశాడు. టూరిస్టులు సిరిదేవి భవనం ఆవరణలో లాన్స్ మీద జట్లు జట్లుగా కూర్చున్నారు.

సిరిదేవి దర్శనంకోసం ఎదురుతెస్తులు చూస్తున్నారు అభిమానులు.

సిరిదేవికి జెడ్ కాఫీ త్రాగే అలవాటులేదు. అలాగే నూర్యోదయానికి ముందే నిద్ర లేచే అలవాటు కూడా లేదు. ఆమె యెప్పుడు నిద్ర లేస్తే అప్పుడామె గది తలుపులు తెరుచుకుంటాయి. అప్పుడామె దినచర్య ప్రారంభమవుతుంది. ఆమె నిద్ర లేచిన వేళనుబట్టి ప్రాగాం నిర్ణయిస్తాడు ఆమె సెక్రెట్రీ పవన్ కుమార్.

వేడింటికి స్కూటర్ మీద వచ్చాడు పవన్ కుమార్.

ఆఫీస్ రూమ్ లో ఏ. సి. ఆన్ చేసి కూర్చున్నాడు ఫైల్స్ ముందేసుకుని. నిన్న వచ్చిన టపాలో ముఖ్యమైన లెటర్స్ కి జవాబులు టైప్ చేసి సిరిదేవి సంతకానికి సిద్ధంగా వుంచాడు. పత్రికలలో ఆమె నటించిన చిత్రాలలోని సిల్స్, ఇతర వార్తలను రెడ్ పెన్సిల్ తో మార్కు చేసి రెడీ చేశాడు.

ఎనిమిది దాటింది.

ఇంకా సిరిదేవి నిద్ర లేవలేదు.

బెట అభిమానుల్లో కలకలం చెలరేగింది.

ఆమె నిద్రలేచి వుంటుందనీ, ఇంకా దర్శనం ఇవ్వడం లేదనీ వాళ్ళు అనుమానించారు.

కొందరు కుర్రాళ్ళు “సిరిదేవి బెటకు రావాలి” అని కేకలు పెట్టసాగారు.

వాచ్ మాన్ వాళ్లతో ఘర ణ పడుతున్నాడు.

సెక్రెట్రీ పవన్ కుమార్ వెళ్ళి ఆమె ఇంకా నిద్ర లేవలేదనీ, రాత్రి షూటింగ్ లో చాలా ప్రాద్దుపోయిందనీ, అందుకే ఆమె ఈ పూట నిద్ర లేవడం ఆలస్యమైతుందనీ నచ్చజెప్పాడు. అంతా భోజనం వేళకు వస్తే తప్పకుండా

చూడ వచ్చనీ, ఘోటోలు గూడా తీసుకో వచ్చనీ అన్నాడు.

“ఆ వేళప్పుడు ఇంట్లో యెందుకుంటుంది? ఏ నూడియో లోనో వుంటుంది” అన్నారు యెవరో.

“లేదయ్యా! సిటీలో వుంటే ఆమె భోజనానికి ఇంటికే వస్తుంది” అన్నాడు సెక్రెట్రీ.

“ఇంత మారం వచ్చాం. ఆమె లేచేదాకా ఇక్కడే వుంటాం” అన్నారు.

“సరే మీ యిష్టం” అని విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు పవన్ కుమార్.

తొమ్మిది కావచ్చింది.

ఫోన్ కాల్స్ రావడం మొదలయ్యాయి. ఆమె ఇంకా నిద్ర లేవలేదని సమాధానం చెప్పలేక విసుగు పుట్టింది ఆతనికి.

ఆతని మనసులో అనుమానం మొలకెత్తింది. ‘ఆమె ఇంకా నిద్ర లేవకపోవడం యేమిటి?’

ఆమె రాత్రి పదిన్నరకి ఇల్లు చేరుకుంది. తను వెంటనే వెళ్ళిపోయాడు. ఆ తర్వాత భోజనం చేసి ఒక అరగంటలో పడుకొని వుంటుంది. అది ఆమెకు మామూలే. సామాన్యంగా ఆమె విడింటికల్లా నిద్ర లేస్తుంది. ఎప్పుడో ‘సెకండ్ హా సినిమాకి వెళ్ళినప్పుడు కొంత ఆలస్యంగా లేస్తుంది.

‘తొమ్మిదింటి వరకూ లేవక పోవడానికి కారణం యేమిటి?’

‘గది తలుపు తట్టి ఆమెను నిద్ర లేపితే?’ అనుకొన్నాడు.

‘కాని ఆమెకు కోపం వస్తుందేమో?’ అని అనుమానం

వచ్చింది.

వంటమనిషి కమలమ్మని పిలిపించాడు.

“రాత్రి ఆమ్మగారు ఎన్ని గంటలకు పడుకొన్నారు?”

అని ప్రశ్నించాడు పవన్ కుమార్.

“భోజనంచేసి పడుకొన్నారు. టైమ్ చూశ్శేదు”

అంది కమలమ్మ.

“నేను వెళ్ళిన వెంటనే భోజనం చేశారా?”

“అఁ....”

“వెంటనే నిద్ర పోయారా?”

“నేను గమనించలేదు. భోజనంచేసి బెడ్ రూమ్ కి వెళ్ళి పోయారు.”

“ఆమ్మగారు ఇంకా నిద్ర లేవలేదు. రాత్రి పొద్దు పోయేవరకూ మేలుకొని వున్నారేమో నని అడిగాను.”

“అదే నేనూ అనుకొంటున్నాను. టిఫిన్ పెసరట్లు చెయ్యమన్నారు. ఆమ్మగారు నిద్ర లేస్తారేమో నని చూస్తున్నాను. ఈ పూట వంట యేం చెయ్యమంటారో? వంట ఆలస్యమవుతుందేమో నని నా బాధ” అంది కమలమ్మ.

“సరే నేను తలుపు తట్టి చూస్తాను” అన్నాడు పవన్ కుమార్.

“చూడండి” అంది కమలమ్మ.

అతను మెట్లెక్కి మేడపైకి వెళ్ళాడు.

నెమ్మదిగా తలుపులు తట్టాడు.

రెస్పాన్స్ రాలేదు.

గట్టిగా తట్టాడు.

ఉపలూఁ.... లాభం లేకపోయింది.

అతని గుండె వేగంగా కొట్టుకొంది.

ఎంత కొట్టినా లోపల నుంచి సమాధానం రావడం లేదు.

‘కొంతతీసి....’ అనుమానం వచ్చింది.

అతనికి ముచ్చెమటలు పోశాయి.

పరిగెత్తుకొంటూ ఆఫీసు గదిలోకి వచ్చి పడ్డాడు. అతని కంఘారు మాసి నొకరు వచ్చారు హడావుడిగా.

టెలిఫోన్ డైరెక్టర్ లో పోలీస్ కంట్రోల్ రూమ్ నెంబర్ వెతికి ఫోన్ చేశాడు.

“పోలీస్ కంట్రోల్ రూమ్ ప్లీజ్” అని సమాధానం వచ్చింది.

“సార్ .... నేను సిని ఆరిస్ట్రు సిరివేవి సెక్రెట్రీని మాట్లాడుతున్నాను.”

“వాట్ డూ యూ వాంట్ ప్లీజ్?”

పవన్ కుమార్ జరిగిందంతా చెప్పాడు. తనకి అనమానంగా వుందని వెంటనే పోలీసుల్ని రమ్మని రిక్వెస్టు చేశాడు.

ఎలాగో ఈ వార్త లాన్సెలో కూర్చున్న అభిమానులకు చేరింది. అంతా గుంపులుగా పోలి కోలోకి వచ్చి నిల్చున్నారు. నొకరని ప్రశ్నలతో వేధిస్తున్నారు.

కాసేపటికి పోలీస్ వ్యాన్ వచ్చింది.

సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్ విశ్వనాథం, సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ డానియేల్ వ్యాన్ దిగారు. వాళ్ళ వెనుక కానిస్టేబుల్లు దిగి జనాన్ని అదుపులో పెట్టసాగారు.

పవన్ కుమార్ ఎదురు వచ్చి వాళ్ళని మేడ పైకి తీసుకెళ్ళాడు.

ఆ గది తలుపులు టేక్ వుడ్ తో చేసినవి. ద్వార బంధం గూడా చాలా స్ట్రాంగ్ గా వుంది. రకరకాల డిజైన్స్ చెక్కి కళాత్మకంగా మలిచారు దాన్ని.

విశ్వనాథం గట్టిగా నెటి చూశాడు.

“నో డాట్ ఇటిజ్ ఏ నూ సెడ్ కేస్” అన్నాడు పెదవి విరిచి.

తల వూపాడు ఎస్.ఐ. గది లోపల లాక్ చేసి వుంది. దూప్లి కేట్ కీ లేదన్నాడు సెక్రెట్రీ.

ఎయిర్ కండిషన్ చేయబడినది కాబట్టి కిటికీ లన్నీ మూసే వున్నాయి. ఏ. సి. ఆన్ చేసే వున్నట్లు శబ్దం వస్తోంది.

“ప్రేక్ చెయ్యాలిందే!” అన్నాడు సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్.

ఎస్. ఐ. ఆ ఏర్పాటు చేశాడు.

లోపల బోల్డు లాక్ వూడిపడి భిళ్ళున తెరుచుకొంది తలుపు.

విశ్వనాథం గదిలోకి రెండడుగులు వేసి నిలబడి పోయాడు. గదంతా పరికించి చూశాడు.

గది యెంతో విశాలంగా వుంది. కిటికీ లన్నింటికీ మిల మిల మెరుస్తున్న కర్టెన్స్ వున్నాయి. గది మధ్యలో డబుల్ కాట్ మీద నెట్ గాసులో నిద్రపోతున్నట్లుగా వుంది సిరిదేవి.

ఆమె కళ్ళు మూసుకొని వున్నాయి. ఇంకా నిద్ర పోతూనే వుందా అనే భ్రాంతి కలిగిస్తోంది.

విశ్వనాథం అనుమానంతో దగ్గరగా వెళ్ళి చూశాడు. సందేహంలేదు ఆమె శ్వాస ఆగిపోయి వుంది.

“షీ డెడ్!” అన్నాడు గట్టిగా.

2

సినితార సిరిదేవి ఆత్మహత్య చేసుకుందనే వార్త దావానలంలా నగరంలో నలు మూలలా వ్యాపించి పోయింది.

జనం తండోపతండాలుగా ఆమె నివాస గృహానికి రాసాగారు. వాళ్ళని అదుపులో పెట్టడం పోలీసులకు పెద్ద సమస్యగా తయారైంది.

సినిమా పరిశ్రమకు చెందిన ప్రముఖ నిర్మాతలు, దర్శకులు, నటీనటులు, స్టూడియో అధిపతులు, పత్రికా ప్రతినిధులు ఆమె ఇంటికి ప్రవాహంలా రాసాగారు.

ఆమెతో చిత్రాలు తీస్తున్న ప్రొడ్యూసర్లు ఏడుపు ముఖం పెట్టి మిత్రులతో తమ గతి యేమిటా? అని వాపోతున్నారు.

బి. జీ., నగర పోలీస్ కమాండర్, వగైరా పెద్ద పోలీస్ ఆఫీసర్లు కూడా హుటాహుటిన సిరిదేవి ఇంటికి చేరుకొన్నారు.

శవ పంచాయితీ జరిపి శవాన్ని పోస్టుమార్ట్ మెకి పంపే సరికి మిట్టమధ్యాహ్నం దాటిపోయింది.

ఎఫ్.బి.ఆర్. తయారుచేస్తూ సిరిదేవి ఇంటిదగ్గరే వుండి పోయాడు ఇన్ స్పెక్టర్ విశ్వనాథం.

పవన్ కుమార్ అతని యెదురుగా కూర్చున్నాడు దిగులుగా.

“అయితే సిరిదేవికి దగ్గర బంధువులు సిటీలో ఎవరూ లేరన్నమాట” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

లేరన్నట్లు తల వూపాడు పవన్ కుమార్.

“పోలీస్ యే వూళ్ళో వున్నారో చెప్పగలరా?”

“ఆమె స్వగ్రామం తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో యేదో

పల్లెటూరు. నాకు సరిగా తెలియదు. అప్పుడప్పుడూ ఒక ముసలమ్మ, పిల్లలు వస్తూ వుండేవాళ్ళు. సిరిదేవికి మేన తన కుంటాను. కాని ఆమె వాళ్ళని సరిగా చూసేది కాదు. వాళ్ళ పట్ల చాలా నిర్లక్ష్యంగా ప్రవర్తించేది. సూటి పోటి మాటలతో గాయపరిచేది. వాళ్ళు బాధపడి వెళ్ళి పోయేవారు.”

“ఆమె అలా ప్రవర్తించడానికి ఏదో కారణం వుండే వుంటుంది.”

“అలాగే అనుకొనేవాడిని నేను కూడా. ఆమె దిక్కు లేని పరిస్థితిలో వున్నప్పుడు బంధువు లెవరూ ఆదుకో లేదని ఆమె అంటూ వుండేది. ఆమె స్వశక్తితో ఒక ఉన్నత సానంలాకి వచ్చింది. ఇప్పుడు బంధువులు దగ్గరగా రావాలని ప్రయత్నించినా ఆమె రానివ్వ లేదు.”

“ఆమె వయస్సు ఎంత వుండొచ్చు ఘమారుగా!”

“ముప్పై వరకూ వుంటాయి.”

“మీరు యెంత కాలం నుంచి సెక్రట్రీగా పని చేస్తున్నారు?”

“మూడేళ్ళ నుంచి.”

“అంతకు ముందు యెవరు పని చేశారు?”

“సుగుణాకరరావు.”

“ఎందుకు మానేశాడు?”

“నాకు సరిగా తెలియదు. బ్లాక్ మనీ విషయంలో ఆమెను మోసం చేశాడని చూచాయగా తెలిసింది. నేను పట్టించుకోలేదు ఆ విషయం.”

“అతను యిప్పుడు యెక్కడ వున్నాడో మీకు తెలుసా?”

“తెలియదు. వాళ్ళ వూరు వెళ్ళి యేదో ఇండస్ట్రి సార్ చేశాడని ఎవరో చెప్పగా విన్నాను” అన్నాడు పవన్ కుమార్ .

“సిరిదేవి టాలెంట్ వున్న ఆర్టిస్టు. దేశంలో సాటి లేని మేటి నటి అనిపించుకొంది. తరగని సంపద సంపాదించింది. ఆత్మహత్య చేసుకోవాల్సిన పరిస్థితులు యేమి వున్నాయో మీ రేమేనా చెప్పగలరా?” ప్రశ్నించాడు ఇన్ స్పెక్టర్ .

పవన్ కుమార్ తల వంచుకొని కళ్ళు మూసుకున్నాడు బాధగా.

“అదే ఇన్ స్పెక్టర్ నాకు ఆరంభం కాని విషయం. ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం నేను చెప్పలేను” అన్నాడు.

“ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకోవాలంటే ఎంతో విరక్తి కలిగితే కాని సాధ్యం కాదు.”

తల పూపాడు పవన్ కుమార్ .

“ఆమె మానసిక మైన బాధతో ప్రవర్తించినట్లు మీకు గుర్తుందా?”

“లేదు సార్! ఆమె ప్రతిరోజూ యెంతో సంతోషంగా కనిపించేది.”

“నిన్న గూడా అలాగే వుందా!”

“అవును సార్. నిన్న వుదయం ఏడింటికి వచ్చాను నేను. అప్పటికే ఆమె నిద్రలేచింది. నేను గుడ్ మానింగ్ చెప్పాను. ఆమె నవ్వుతూ గుడ్ మానింగ్ చెప్పింది. ఆరోజు కార్యక్రమం ఆమె ముందు వుంచాను. అది చూసి వెరీగుడ్ అంది. తర్వాత బ్రేక్ ఫాస్టు చేసి స్టూడియోకి వెళ్ళిపోయారు.”

“తర్వాత మళ్ళీ మీరు ఆమెను చూడలేదా?”

“లంచ్ కి యింటికి వచ్చి వెళ్ళినప్పుడు చూశాను. కాని నే నప్పుడు ఆఫీస్ రూమ్ లో వున్నాను. యేదే నా పని వుంటే పిలిపిస్తారు. లేదా తనే ఆఫీస్ రూమ్ లోకి వస్తారు.”

“ఐ. సీ....మరి రాత్రి....”

“నేను పదిన్నర వరకూ వుండి వెళ్ళిపోయాను. తర్వాత డిన్నర్ చేసి పడుకొన్నారని కమలమ్మ చెప్పింది.”

“కమలమ్మ ఎవరు?”

“వంటమనిషి.”

“ఆమె ఇక్కడే వుందా?”

“ఉంది సార్!”

“పిలిపించండి.”

పవన్ కుమార్ బజర్ నొక్కాడు.

కానేపటికి కాకీ బట్టలు తొడుక్కొన్న కుర్రాడు వచ్చాడు.

“కమలమ్మను పిలువు.”

కమలమ్మ వీడుస్తూ వచ్చింది. ఇన్ స్పెక్టర్ ఆమెను రకరకాల ప్రశ్నలు అడిగాడు. ఇంట్లో నాకర్లందర్ని ప్రశ్నించాడు.

ఎవరు చెప్పినా సిరిదేవి చాల మంచిదనీ, దేవతలాంటి మనిషనీ కష్టకాలంలో ఆదుకొంటుందనీ చెప్తున్నారు. కాని ఆమె పర్సనల్ విషయాలు చెప్పడంలేదు. బహుశా యెవరికీ తెలియనంత కట్టుదిట్టంగా ప్రవర్తిస్తుందన్నమాట.

“మిస్టర్ పవన్ కుమార్ ఆమెకు ముఖ్యై సంవత్సరాలు వచ్చాయిగదా ఇంకా పెళ్ళి చేసుకోకుండా వుండడానికి

కారణం యేమిటి?”

“లోగడ చేసుకొన్న వివాహం భగ్నమవడమే అందుకు కారణం అనుకొంటాను.”

“ఏమిటి? ఆమెకు లోగడ పెళ్ళయిందా?....”

ఆశ్చర్యపోతూ ప్రశ్నించాడు ఇన్ స్పెక్టర్ విశ్వనాథం.

“అవును సార్! మీకు తెలియదా! ఈ సంగతి అందరికీ తెలిసిందే.”

“ఆఫ్ కోర్స్. నేను యిలాంటివి పట్టించుకోను. సినిమా మాగజయిన్స్ ఆసలే చూడను. మరి నా కెలా తెలుసుంది. అయితే ఆమె మొదటిభర్త సారీ మాజీభర్త ఎవరు?”

“నందకుమార్.”

“నందకుమార్! ఆ పేరు ఎక్కడో విన్నట్లుండే.”

“వినే వుండడం కాదు, చూసే వుంటారు. అతనూ నటుడే.”

“యస్! యిప్పుడు అంతగా రావడం లేదనుకొంటాను....”

“ఆయనకి డిమాండ్ లేదు.”

“ఎందుకని?”

“క్యారెక్టర్ మంచిది కాదు. త్రాగుడు ఎక్కువై పోయింది. సాటి నటులతోనే అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తుంటాడు. తను గొప్ప నటుణ్ణి అని అహంభావం యెక్కువ. కాలీ ట్యు యిచ్చి అనుకోకుండా యెటో వెళ్ళిపోతుంటాడు. అదీగాక వయస్సు వచ్చి పడింది లెండి. ఏభై యేళ్ళు దాటాయి. ఫీల్డులోకి కుర్రాళ్ళు వచ్చారు.”

“అయితే సిరదేవికి ఆతనికి ఇరవై యేళ్ళు తేడా వుందన్నమాట.”

“ఉంది.”

“అంత తేడా వున్నప్పుడు యెలా పెళ్ళాడింది?”

పవన్ కుమార్ నవ్వాడు.

“మనమేం చెప్పగలం సార్!” అన్నాడు.

“నిజమే. మనకి పెద్ద సమస్యగా కనిపించిన విషయం కొందరికి అసలు సమస్యగానే తోచక పోవచ్చు”

అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

“ఏ పరిస్థితిలో పెళ్ళి జరిగిందో గాని మొత్తానికి యెక్కువ రోజులు కాపురం చెయ్యలేదు. ఒక్క సంవత్సరం చేశారేమో! తర్వాత డైవోర్స్ యిచ్చుకొన్నారు.”

“ఎవరు? అతనా?”

“ఈమే ఇచ్చింది.”

“పెళ్ళి జరిగి యెంతకాలం ఆయింది?”

“బదు సంవత్సరాలు దాటింది.”

“డైవోర్స్ యిచ్చి నాలుగేళ్ళయిందన్నమాట.”

“అంతే. నేను జేరినప్పటికి ఆమె వొంటరిగానే వుంటోంది.”

“మరిప్పుడు ఈమె ఆసికి వారసు లెవరు?”

పవన్ కుమార్ పెదవి విరిచాడు.

“తెలియదు సార్!” అన్నాడు.

“పోసుమారమ్ రిపోరు తీసుకొని, కమిషనర్ గారిని కలుసుకోవాలి. వస్తాను. ధాంక్స్!” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ విశ్వనాథం సీట్లోంచి లేచి.

3

పోలీస్ కమిషనర్ చాంబర్ లో క్రైమ్ బ్రాంచ్ పోలీస్ ఆఫీసర్ తోపాటు ఇన్ స్పెక్టర్ విశ్వనాథం

కూర్చుని వున్నాడు.

పోసుమార్ మ్ రిపోరు, కెమికల్ ఎజ్ గామినర్ రిపోరు  
చూనూ కూర్చున్నాడు.

“ఇటిజ్ వెరీ సర్ పెజింగ్ థింగ్!” అన్నాడు కమిషనర్.

“ఎస్సార్” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ విశ్వనాథం.

పోలీస్ కమిషనర్ ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

“సిరిదేవి ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి కారణం యేమిటో అంతుబట్టడంలేదు సార్. ఆమె రిలెటివ్స్ తో దగ్గర సంబంధాలు లేవు. నందకుమార్ భర్త. కాని డైవర్స్ ఇచ్చింది.”

“నందకుమార్ పరిసితి బాగాలేదనీ, ఇప్పుడు ఇన్ క్విస్ యేమీ లేదని తెలిసింది. అతన్ని మనం సస్పెక్ట్ చేయ్యవచ్చునా?” ప్రశ్నించాడు కమిషనర్.

“అంటే నందకుమార్ ఆమెను మరర్ చేయించాడని మీరు అనుమానిస్తున్నారా? అందువల్ల అతనికి లాభం యేమిటి? డైవర్స్ ఇచ్చిన తర్వాత ఆసి అతనికి వస్తుందా? లీగల్ పాయింట్” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

“సిరిదేవి ఆసికి వారసులు ఎవరు?” ఎవరో ఆఫీసర్ ప్రశ్నించాడు.

“అదే తేలడం లేదు.”

“ఆమె ర క సంబంధీకులు ఎవరూ లేరా?”

“లేదు. ఆమెకు వయసు వచ్చేసరికి తల్లిదండ్రులు పోయారు. తర్వాత నాటకాల్లో వేషాలు వేస్తూ బ్రతికేది. కొంత కాలానికి సినిమారంగంలో ప్రవేశించి గొప్ప నటిగా పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించింది.”

“ఇందులో ఏదో మిషరీ వుందని నాకు అనుమానం గా

వుంది. సిరి దేవికి ఆత్మహత్య చేసుకోవలసిన దారుణమైన పరిసితులు యేమీ లేవు. ఆమె చనిపోతే ఆసి వచ్చే వారసులూ లేరు. అంటే ఆమెను హత్య చేస్తే లాభం పొందేవాళ్ళు లేరు. కాబట్టి ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకొని వుండాలి. లేదా ఆమె ఆసి కోసం కాకుండా కేవలం ఆమెమీద పగతో విష ప్రయోగం చేయించి వుండాలి”

అన్నాడు క్రైమ్ బ్రాంచి ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

అంతా ఆలోచనలో పడిపోయారు.

“మిస్టర్ కృష్ణమూర్తి ఈ కేసు మీరు టేకప్ చేసి ఇన్వెస్టిగేట్ చెయ్యగలరా?”

కృష్ణమూర్తి సందేహంగా చూశాడు విశ్వనాథం వెళ్ళు.

అతను నవ్వి—“నేను సెలవులో వెళ్తున్నాను” అన్నాడు.

“ఇతే నేను రెడీ....” నవ్వుతూ అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“మిస్టర్ విశ్వనాథం కేస్ డెరి మూర్తికి ఇవ్వండి” అన్నాడు కమిషనర్.

కృష్ణమూర్తి సీట్లోంచి లేచి వెళ్ళి కమిషనర్ ముందున్న కెమికల్ ఎగ్జామినర్ రిపోర్టు తీసుకొన్నాడు.

4

“మిస్టర్ పవన్ కుమార్ సిరి దేవి ఘమారు పదేళ్ళనుంచీ హీరోయిన్ గా నటిస్తున్నదనుకొంటాను!” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

“అవును సార్!”

“ఆమె దాదాపు వంద చిత్రాల్లో నటించింది కదూ!....”

“అవును.”

“ఆమె పిక్చర్ కి యెంత రెమ్యూనరేషన్ తీసుకు నేదో మీకు తెలుసుకుంటాను.”

“అది ఆమె యిష్టప్రకారం జరిగేది. నిర్మాతనిబట్టి, కథనిబట్టి అంటే ఆ చిత్రం బడెట్ నిబట్టి, చిత్రం తీసే భాషనిబట్టి ఆమె తన రెమ్యూనరేషన్ తీసుకొనేది.”

“మీరు వచ్చిన దగ్గర్నుంచి నటించిన చిత్రాలకు దేనికి ఎంత తీసుకుందో మీరు చెప్పగలరా?”

“ఘూమారుగా చెప్పగలను.”

“ఆ వివరాలు తియ్యండి.”

పవన్ కుమార్ ఐరన్ బీరువాలోనుంచి ఫైలు తీశాడు. వెల్ పేపర్ మీద చిత్రం పేరు అందుకు తీసుకొన్న రెమ్యూనరేషన్ వేసి టోటల్ ఫిగర్ వేశాడు.

అది చూసి కృష్ణమూర్తి నవ్వాడు.

“ఇవి ఇన్ స్క్రిప్ట్ వాళ్ళకి ఇచ్చే వివరాలు. నాకు కావలసింది అవి కాదు.”

“మరి.”

“మిష్టర్ పవన్ కుమార్ సిరిదేవి పిక్చర్ కి మూడు లక్షలు తీసుకుంటుందని నాకు తెలుసు. కాని ఆమె ఇచ్చిన రసీదులు పాతిక వేలు, ముప్పైవేలకి వున్నాయి.”

“అవన్నీ నాకేం తెలుసు?”

“మీకు అన్నీ తెలుసు. బ్లాక్ మనీ వ్యవహారాలన్నీ మీ చేతిమీదుగా జరిగేవని కొందరు ప్రాడ్యూసర్స్ మాకు చెప్పారు. నా అంచనా ప్రకారం కనీసం పాతిక లక్షలు బ్లాక్ మనీ వుండాలి సిరిదేవి వద్ద. కాని ఆమె బ్యాంక్ ఖాతాలలో ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్స్, కరెంట్ ఎక్సాంట్స్ అన్నీ కలిసి రెండు లక్షలు గూడా లేదు.”

కృష్ణమూర్తి మాటలు విని తడబడ్డాడు పవన్ కుమార్ .

“డబ్బుంతా నేను ఆమెకే ఇచ్చేవాడిని.”

“ఇచ్చివుంటారు. కాదని నేను ఆనడం లేదు. కాని ఆ డబ్బుంతా ఆమె యేంచేసిందో తెలిసివుండాలి మీకు?”

“నాకు తెలియదు.”

“మీకు ఆమె జీతం యెంత ఇచ్చేవారు?”

“నెలకు వెయ్యి రూపాయలు.”

“నెలకు వెయ్యి. మీరు మూడేళ్ళు పని చేశారు. మొత్తం ముప్పైఆరువేలు జీతం క్రింద ముట్టింది మీకు. కాని మీ పిల్లల పేరున మీ పేరున ఏదై వేలకు ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్స్ వున్నాయి బ్యాంక్ లో. లక్ష రూపాయలు విలువచేసే పాలం కొన్నారు మీ నేటివ్ పేస్ లో. నగరంలో యిల్లు కట్టిస్తున్నారు. యివన్నీ జీతంలోనే....”  
నవ్వాడు కృష్ణమూర్తి.

“జీతంకాక అప్పుడప్పుడూ ఆమె కొంత డబ్బు బోనస్ గా ఇస్తూ వుండేవారు.”

“అవన్నీ నిజమే కావచ్చు. కాని ఆమె బాక్ మనీ అంతా మీకు తెలిసివుండే చోట వుంది. బంగారం రూపంలోగాని, డబ్బు రూపంలోగాని వుంది. మీకు తెలుసు. నిజం చెప్పండి” కృష్ణమూర్తి గొంతు కరుకుగా వుంది.

“అంటే—మీరు నన్ను అనుమానిస్తున్నారా?”

“అవును.”

“ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి నేను కారణం అంటారా?”

“యూ ఆర్ రాంగ్ మిష్టర్ పవన్ కుమార్. ఆమె

ఆత్మహత్య చేసుకోలేదు. హత్య చేయబడింది. యెవరో విషప్రయోగం చేశారు.”

అదిరిపడాడు పవన్ కుమార్. అతని ముఖం వెలా వెలా పోయింది. ఏ.సి. రూమ్ లో గూడా అతనికి చెమటపట్టింది. శరీరంలో సన్నగా వణుకు ప్రారంభమైంది.

“ఈజిప్ట్ కరెకు?”

“ఎస్. కెమికల్ ఎగామినర్ రిపోర్టులో తేలింది ఆ విషయం. గురువారం రాత్రి ఆమె మద్యం త్రాగింది. తర్వాత డిన్నర్ లో చికెన్ తీసుకొంది ఆమె. ఈ రెండు సేజన్ లో యెప్పుడో విషం కలిసింది. అందువల్ల ప్రాణం పోయింది” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

“ఓ మేగాడ్!” అంటూ తలను చేత్తో పట్టుకొని కూర్చుండిపోయాడు పవన్ కుమార్.

“ఇప్పుడు చెప్పండి. ఆమె బ్యాక్ మనీ గురించి.”

“సార్! నన్ను బాధపెట్టకండి. నాకు ఏమీ తెలియదు ఆ డబ్బు గురించి.”

“నేను నమ్మను. ఆమెను మర్డర్ చెయ్యడానికి మీకే యెక్కువ అవకాశమున్నట్లు నేను అనుమానిస్తున్నాను. ఆమె బ్యాక్ మనీ మీ చేతిలో వుంది. బహుశా ఏ అజాత వ్యక్తి పేరునో బ్యాంక్ లాకర్స్ లో అదంతా వుండి వుండొచ్చు. సిరిదేవిని హత్య చేస్తే ఆమె ఆస్తి రాక పోయినా బ్యాంక్ లాకర్స్ లో వున్న బ్యాక్ మనీ దక్కించుకోవచ్చునని మీరే చేసివుండొచ్చు.”

“నో....” అంటూ గట్టిగా ఆరిచాడు పవన్ కుమార్.

## 5

నెహ్రూ రోడ్ లో బస్ సేజిలో దిగాడు కృష్ణమూర్తి. ఇంటి నెం. 9, నెహ్రూ రోడ్ దామోదరం

పిల్లె స్ట్రీట్ కోసం వెతకసాగాడు.

నెహ్రూరోడ్ లో కొంతమరం నడిచాక కుడిప్రక్క  
సందులో దామోదరపిల్లె స్ట్రీట్ అని బోర్డు కని  
పించింది.

నాలుగు ఇళ్ళు దాటాక 9వ నెంబర్ భవనం ముందు  
ఆగాడు. గేటు ప్రక్కన పూలమొక్కలకి పాదులు త్రవ్వు  
తున్నాడు తోటమాలి.

ప్రహరీగోడకి తెలటి పాలరాతి మీద అరుణాచలం,  
అనే అక్షరాలు చెక్కిన పలక వుంది.

కృష్ణమూర్తిని చూసి తోటమాలి తను చేస్తున్న పని  
ఆపి వచ్చాడు.

“అయ్యగారు వున్నారా?”

“ఉన్నారు” అంటూ గేటు తీశాడు.

అరుణాచలం ఒంటరిగానే కూర్చుని వున్నాడు  
గదిలో.

“గుడ్ మానింగ్!” అంటూ విమ్ చేశాడు కృష్ణ  
మూర్తి.

అరుణాచలం తల వెకెత్తి ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు  
కృష్ణమూర్తిని. అతని కళ్ళు ఎర్రగా నిప్పుముద్దలా  
వున్నాయి. టేబుల్ మీద రమ్మ బాటిల్ వుంది. గాసులో  
సగానికి ఎర్రటి ద్రవం వుంది. టేబుల్ మీద పేటులో  
జీడిపప్పు, చిప్స్ వున్నాయి.

‘ప్రాద్దున్నే మొదలుపెట్టాడు మానవుడు’ అని గొణు  
క్కున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“మీ రెవరో గుర్తుపట్టలేదు, ఐయామ్ సారీ!” అన్నాడు  
అరుణాచలం.

“నన్ను మీరు చూసి వుండరు లెండి. నా పేరు

కృష్ణమూర్తి క్రైమ్ బ్రాంచి ఇన్ స్పెక్టర్ ని. సిరిదేవి కేసు యిన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నాను” అంటూ విడెంటిటీ చూపించాడు.

“నిల్చు నే వున్నారేం? కూర్చోండి ప్లీజ్!” అన్నాడు అరుణాచలం.

కృష్ణమూర్తి గదంతా పరీక్షగా చూడసాగాడు. అరుణాచలం రెండో గ్లాసులో రమ్ముసీసా వంచినోడా పోశాడు.

“ప్లీజ్ టేకిట్” అన్నాడు.

“నో థాంక్స్. అలవాటు లేదు” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి నవ్వుతూ.

అరుణాచలం బలవంతం చెయ్య లేదు. కాలింగ్ బెల్ నొక్కి కుర్రాడిని పిలిచి గోల్డ్ స్వాట్ తెప్పించాడు.

“సిరిదేవి గురువారం మీ పిక్చర్ షూటింగ్ లో ఆమె జీవితంలో ఆఖరిసారి నటించిందనుకొంటాను” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి స్నాతో డ్రింక్ తీసుకొంటూ.

“ఆ క్రెడిట్ మాత్రం దక్కింది నాకు” పేలవంగా నవ్వాడు అరుణాచలం.

“ఆమె హఠాత్తుగా పోవడం మీకు చాలా లాస్ అనుకొంటాను.”

“లాస్ అని నెమ్మదిగా అంటారేమిటి సార్! కొంపలు ముంచేసిందనుకోండి. నా పిక్చర్ మధ్యలో వుంది. వూర్తిగా తగల పెట్టాల్సిందే. నాలాంటివాళ్ళు పదిమంది వున్నారు. అంతా పిచ్చిపట్టినట్లు తిరుగుతున్నారు యేం చెయ్యాలో తోచక” సిరిదేవి చనిపోయినందుకు ఆతను యే మాత్రం బాధను వ్యక్తం చెయ్యలేదు. తనకి నష్టం

జరిగినందుకు మాత్రం విచారిస్తున్నాడు.

కృష్ణమూర్తి తల వూపాడు.

“నూసెడ్ చేసుకోదల్చుకున్నప్పుడు మా పిచ్చర్స్ పూర్తిచెయ్యాలింది. ఆవిడ అవన్నీ ఆలోచించలేదు. మధ్యలో మమ్మల్ని బికార్లను చేసి వదిలింది” నిష్ఠూరంగా అన్నాడు అరుణాచలం.

“ఆమె నూసెడ్ చేసుకుందని అందరూ అనుకుంటున్నారు. కాని అది కరెక్టు కాదు.”

“మరి?....” ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు.

“ఎవరో ఆమెను మరర్ చేశారు.”

తన ముందు బాంబ్ ప్రేలినట్టు అదిరిపడాడు అరుణాచలం.

“నిజమా సార్?”

“నిజమే. ఆ విషయమే ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నాను. ఆమెను మరర్ చేసింది ఎవరో కూడా కనిపెట్టితీరతాను” పట్టుదలగా అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“అలాగా సార్! మేమంతా సిరిదేవిని తప్పుగా అరం చేసుకొన్నాం సార్! నిజానికి ఆమె చాలా మంచిది. ప్రాడ్యూసర్స్ ని ఇబ్బందిపెట్టే నెజం లేదు. మా కష్ట సుఖాలు ఆలోచించి ప్రవర్తించేది. తను పెద్ద స్టార్ నని గర్వం లేనిది” అరుణాచలం సిరిదేవిని పొగడసాగాడు.

“మీరు మాకు సహకరిస్తే మాంతకుడిని పట్టుకొనడం చాలా సులభం ఆవుతుంది.”

“డెఫెన్డెట్ సార్! అడగండి. మీకు కావలసిన విషయాలు నాకు తెలిసినవన్నీ చెప్తాను” అన్నాడు అరుణాచలం.

“మీ రిప్పుడు మంచి మూడ్ లో లేరేమో? మరొక

సారి వసాను" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“నో....నో....డ్రైంక్ గురించా మీరు మూడ్ అంటున్నారు. ఫరవాలేదు. నాకు మామూలే! ఈ సీసా మొత్తం లాగించినా నాకేం కాదు. అలవాటు. ఇది లేకపోతేనే మూడ్ లేనట్లు” నవ్వాడు అరుణాచలం.

“గురువారం రాత్రి సిరీ దేవి విస్కీ తీసుకుంది. సామాన్యంగా ఒంటరిగా విస్కీ తీసుకునే అలవాటు ఏ కొద్ది మందికో వుంటుంది. అదీ గాక ఆమె ఒంటరిగా తీసుకోవడలి నే ఇంట్లోనే తీసుకోవచ్చునుగదా! ఎక్కడో తీసుకోవలసిన అవసరం ఏముంది?”

“నిజమే! కాని గురువారం సాయంకాలం ఆరింటికే ఆమె నూడియో నుంచి వెళ్ళిపోయింది. ఆ తర్వాత ఎక్కడిక్కీ వెళ్ళిందీ, యెవరితో డ్రైంక్ తీసుకుందీ నాకు తెలియదు.”

“ఆమె ఏ కారులో వెళ్ళింది?”

“స్వంత కారులోనే. తనే డ్రైవ్ చేసుకుని వెళ్ళింది. ఆమెకు డ్రైవర్ వున్నాడు. కాని అతన్ని పగలు మాత్రమే వాడుకుంటుంది. లంచ్ కి యింటికి వెళ్ళి వచ్చిన తర్వాత అతన్ని పంపేస్తుంది. షూటింగ్ పూర్తయ్యాక తనే కారు డ్రైవ్ చేసుకొని వెళ్ళుంది.”

“ఐ. సీ!....” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి యేదో ఆలోచిస్తూ.

“ఆమె హాట్ డ్రైంక్స్ తీసుకుంటుందని నాకు తెలుసు. కాని అందరి ముందు తీసుకోదు. ఇంపార్టెంట్ ప్రెజెంట్స్ తో తీసుకుంటుంది.”

“అలాగా! ఎవరోగాని చాలా తెలివిగా ఆమెను హత్య చేసి ఆత్మహత్యగా నిరూపించాలని ప్రయత్నం

చారు. ఆ డ్రింక్ లోనే స్టీపింగ్స్ పిల్స్ పొడిచేసి కలిపి త్రాగించారు. అందువల్ల ఆమె నిద్రలోనే మరణించింది.”

“ఎవడో ఆ దుర్మార్గుడు!”

“మీ కిప్పుడు, ఎవరిమీదనైనా అనుమానం కలుగుతోందా?” ప్రశ్నించాడు కృష్ణమూర్తి.

“అరం కావడంలేదు” అన్నాడు అరుణాచలం.

“ఆమె క్లోజ్ గా మూవ్ అయ్యే స్నేహితులు తెలుసా మీకు?”

“చాలామందితో అంటే ఆరి సులతో మూవ్ అవుతూ వుంటుంది. ఇదొక విచిత్రలోకం. ఎవరు ఎవరితో క్లోజ్ గా వుంటున్నారో తెలియదు.”

“పోనీ ఆమె చనిపోతే లాభపడేవాళ్ళు ఎవరైనా వున్నారా?”

“ఎవరుంటారు? ఎవరో వారసులు వుండాలి ఆసి క్లోసం....”

“నో.... నా వృద్దేశ్యం అదికాదు. ఆమె వుండడంవల్ల తమకు ఛాన్స్ లు రావడంలేదని, ఆమె తమకు అడ్డుగా వుందని ఫీలయ్యేవారు....”

“భలేవారు సార్! ఆమె పోయినందున ఒక్కరికీ లాభం కలుగదు. ఎందరో అవ్ కమింగ్ ఆరి సులు లాభం పొందవచ్చు. అలా అడ్డుగా ఫీలె మర్డ్స్ మొదలుపెడితే ఈ పరిశ్రమకు మనుగడే లేదు. అల కల్లోలమే పోతుంది. అలా జరిగివుండదని నా వృద్దేశ్యం” అన్నాడు అరుణాచలం.

“పోనీ ఆమె మీద ఎవరికైనా పగ వుండేమో తెలుసా మీకు?”

“నో.... ఆ మె మీద పగ వుండాల్సింది ఎవరికి? అందరికీ అనుకూలంగా ప్రవర్తిస్తుంది ఆమె.”

“ఆమె భర్త గురించి చెప్పగలరా ఏమైనా?”

“అతను డైవర్స్ ఇచ్చాడు గదా! ఆమె ఆసి గూడారాదు అతనికి. మరి ఇంకే లాభం ఆశించి ఇంత దారుణానికి పూనుకుంటాడు?”

కృష్ణమూర్తి తల వూపాడు.

“థాంక్స్ అరుణా చలంగారూ! మీరు ఈ విషయం మనసులో పెట్టుకోండి. ఏదైనా మీకు సమాచారం తెలిసే మాకు వుపయోగపడుతుంది అనుకుంటే తెలియజేయండి. ఇది నా టెలిఫోన్ నెంబర్” అంటూ ఒక కార్డు ఇచ్చాడు కృష్ణమూర్తి.

“అలాగే!” అన్నాడు అరుణాచలం.

కృష్ణమూర్తి సెలవు తీసుకుని బయల్దేరాడు.

**6**

భార్య మరణం గుర్తొచ్చి కాబోలు నందకుమార్ కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు.

“సారీ! మిమ్మల్ని బాధ పెట్టినట్లున్నాను” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

నందకుమార్ కళ్ళు తుడుచుకొని “ఫరవాలేదు. ఆమె నా నుంచి దూరమైనా యింకా ప్రేమిస్తూనే వున్నాను” అన్నాడు.

“మీ వివాహం ఎక్కువ కాలం నిలవకపోవడానికి కారణం ఏమిటి? అభ్యంతరం లేకపోతే చెప్పండి” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

“అభ్యంతరం ఎందుకూ? అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఒక ఒరలో రెండు కత్తులు ఇమడవు అంటారు. మా విష

యంలో అది నిజమేంది.”

“అఫ్ కోర్స్. నాకు మీ సమస్య ఆర మేంది లెండి....”

“నిజం చెప్పాలంటే కళాకారుల నునస్సులు చాలా సున్నితంగా వుంటాయి. మరొకరితో అడెసు కావడం కష్టమని నాకు అనుభవం ద్వారా తెలిసింది. అందుకే ఏ గొడవలూ తలె తకముందే ఆమె విడిపోతానని అనగానే అంగీకరించాను.”

“ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుందని లోకం నమ్మేటట్లు హత్య జరిగిందని నేను అనుమానిస్తున్నాను. అందుకే ఈ కేసు కావాలని ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తున్నాను.”

“మీరు అలా అనుమానించడానికి యేదై నా ఆధారం వుందా?”

“వుంది.”

నందకుమార్ ఆసక్తిగా చూశాడు కృష్ణమూర్తిని.

“కాని కాదేమిటో యిప్పుడు బెటపెట్టలేను. మీకు ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకొనే వుద్దేశ్యంలో లేదని తెలుసుకొనేందుకు యిది చాలనుకొంటాను” అంటూ టీపాయ్ మీద వున్న ఒక సిసీ వారపత్రిక తీసి నందకుమార్ కి అందించాడు.

“ఆమె చనిపోవడానికి జైసు రెండురోజుల క్రితమే అరునరాజు అనే సిసీ జర్నలిస్టు ఇంటర్వ్యూ చేశారు. ఆ ఇంటర్వ్యూలో ఆమె అభిప్రాయాలు చదవండి. రాబోయే రెండు మూడు సంవత్సరాలలో తను చిత్రనిర్మాణం, దర్శకత్వం చేపట్టాలనుకుంటున్నానని తెలియజేసింది.

సరిగ్గా రెండు రోజులలోనే ఆమె అభిప్రాయాలు

మార్చుకుని జీవితాన్ని అంతం చేసుకోవాలనే నిర్ణయానికి రావడానికి కారణం ఏమిటి? ఏదేనా ఆమె భరించలేనంత ఘోరం జరిగిందా? ఆమె జీవితంలో ఏదేనా పరాజయం అదీ రెండురోజుల్లో పొందిందా? అంటే యేమీ లేదు. ఏమీ జరగలేదు. నేను ఖచ్చితంగా చెప్పగలను ఇది ఆత్మహత్య కాదని.”

నందగోపాల్ రెండు చేతులతోను ముఖాన్ని కప్పుకున్నాడు కాసేపు.

“నాకంతా అయోమయంగా వుంది!” అన్నాడు బాధగా.

“నన్నొక సందేహం పీడిస్తోంది. ఆమె మీ నుండి విడిపోయి నాలుగేళ్ళు దాటిపోయాయి కదా! అప్పటి కామెమంచి వయస్సులోనే వుంది. మళ్ళీ వివాహం చేసుకోవడానికి ఎందుకు ప్రయత్నించలేదు!”

“ఆమెకొక అనుమానం వుంది మగవాళ్ళ విషయంలో. ఆమె దగ్గరగా రావడానికి ప్రయత్నించే వాళ్ళంతా ఆమెమీద ప్రేమతో కాక డబ్బుకోసం అనుకుంటూ వుంటుంది. అందరూ డబ్బు మనుషులే అని ఆమె అభిప్రాయం. తనను మనస్ఫూర్తిగా ఆరాధించే వాళ్ళు లేరు. ఎవరైనా డబ్బుకోసమే తనను ప్రేమిస్తారు అని నిర్ణయించుకొంది. అందుకే మళ్ళీ పెళ్ళి సంగతి యెత్తలేదేమో?”

“నిజమే కావచ్చు. డబ్బున్న వాళ్ళెవరూ ఆమెను వివాహం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదా?”

“ఆ సంగతి మీరు తెలుసుకోవాలి” పేలవంగా నవ్వాడు నందకుమార్.

“ఈ కేసులో సిరిదేవి సెక్రెట్రీని ఆరెస్టు చెయ్యమంటావేమిటి? నాకు ఆరం కావడంలేదు నీ ఉద్దేశ్యం. ఆతనే చేశాడంటావా?”<sup>1</sup> ప్రశ్నించాడు పోలీస్ కమిషనర్.

“నో....నో....ఆతను చెయ్యలేదు. కాని చేసిందెవరో ఆతనికి తెలుసు. పోలీస్ తెలియకపోయినా చెయ్యడానికి ఎవరికి వీలుందో ఆతనికి తెలుసు. మనం అనుకున్నంత అమాయకుడు కాదు ఆతను. ఆరెస్టుచేసి చూడండి తెలుస్తుంది” అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

“సరే కానివ్వు!” అంటూ రిసీవర్ ఎత్తి పవన్ కుమార్ ని వెంటనే ఆరెస్టు చేసి తీసుకొని రమ్మని చెప్పాడు.

అరగంట తర్వాత ఫోన్ వచ్చింది. పవన్ కుమార్ సిటీలో లేడు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడో యింట్లో వాళ్ళకి తెలియదట.

“చూశారా! వాడు ఎక్కెప్పయ్యాడు.”

“ఎంతకాలం? ఇంటికి రాకుండా ఎక్కడికి పోతాడు? ఎప్పుడూ ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ ని మళ్ళీ లో వుంచితే సరి దొరక్కపోడు.”

“అంతదాకా ఎందుకు? వాడు ఎక్కడికిపోయాడో నాకు తెలుసు?” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

ఆశ్చర్యంగా చూశాడు కమిషనర్.

“ఇదుగో ఈ ఫోటో చూడండి” అంటూ కారుసెజా ఫోటో ఒకటి అందించాడు కృష్ణమూర్తి.

అందులో పదేళ్ళ పాప కాన్వెంట్ డ్రెస్ లో

నవ్వుతూ వుంది.

“ఎవరు ఈ పాప?”

“సిరిదేవి కూతురు.”

పోలీస్ కమిషనర్ వులిక్కిపడాడు.

“ఈజిప్ట్ క రెక్టు?” ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు.

“ఎస్సార్?”

“ఎలా తెలుసుకున్నావు? సిరిదేవి బ్యాంక్ ఖాతాలు చెక్ చేశాను. ప్రతినెలా ఫస్టు తారీఖున బెంగుళూరులోని లిటిల్ ఫ్లవర్ కాన్వెంట్ కి వెయ్యి రూపాయలు చెక్ పంపుతూ వుండడం గమనించాను. సిరిదేవి రూమ్ లో ఆ మెడెరీలో దొరికిన ఈ ఫాటో యెవరిదో అరమెంది. ఆ ఫాటో వెనుక సంతకం చూడండి. రజనీ అని వుంది. అంటే ఆ పాప పేరు రజనీ.”

“ఆ పాప సిరిదేవి కూతురే అని యెలా చెప్పగలవు? యెవర్నయినా బంధువుల పిల్లని పెంచుకొంటూ వుండేమో....”

“నేను బెంగుళూరు వెళ్ళి ఇన్వెస్టిగేట్ చేశాను.”

“మొత్తానికి ఆ సాధ్యమే!....” మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు.

“ఆ రేళ్ళ క్రితం సిరిదేవి స్వయంగా ఆ పాపను కాన్వెంట్ లో చేర్చింది. తనే గార్డియన్ కాలమ్ లో సంతకం పెట్టింది. ఆ తర్వాత సంవత్సరంనుంచి తల్లి అని సంతకాలు చేస్తూ వచ్చింది.”

“అయితే ఆ పిల్ల తండ్రి ఎవరంటావు?”

“నందకుమార్ మాత్రం కాదు.”

“మరి ఎవరు?”

“పదేళ్ళ క్రితం ఆ పాప పుట్టింది. అంటే సిరిదేవి

నాటకాలు వేసి పాట పోషించుకుంటూ వుండే రోజుల్లో పుట్టింది. ఆమె తండ్రి యెవరో అంతుబట్టలేదు. ఎవరో ఘరానా పెద్దమనిషి గాని, తోటి నటుడుగాని ఆమెను పెళ్ళి చేసుకుంటానని మోసంచేసి వుండొచ్చు,”

తల వూపాడు కమిషనర్.

“నందకుమార్ నుంచి ఏమీ సమాచారం దొరకలేదు. పేగా సిరిదేవిని హత్య చేశారనడానికి ఆధారం యేమిటి అంటాడు.”

నవ్వాడు కమిషనర్. “ఆత్మహత్య చేసుకుంటే లెటర్ రాసి పెట్టి వుండేది. తన ఆస్తి యెవరికి చెందాలో నిల్లు రాసివుండేది గదా!”

“నేను అదంతా చెప్పలేదు. సమయం వచ్చినప్పుడు బెటపెడతానని చాటవేశాను. నందకుమార్ ని అనుమానించడానికి ఆస్కారం లేదా?”

కమిషనర్ నవ్వి “అనుమానితుల జాబితాలో ఆతన్నీ ఎంటర్ చెయ్యి. అసలే న హంతకుడు దొరికే వరకూ అందరూ అనుమానితులే గదా!” అన్నాడు.

తల వూపాడు కృష్ణమూర్తి.

తర్వాత రిసీవర్ యెత్తి ఏదో నెంబర్ డైల్ చేశాడు కృష్ణమూర్తి.

“ఎవరికి?”

“అరునరాజు అని జరలిస్సు వున్నాడు. అతనితో మాట్లాడాలి.”

“హాల్లో....” అన్నాడు అవతల ఎవరో ఫోన్ ఎత్తిన శబ్దం విని.

“ఎవరు కావాలి?”

“అరునరాజు.”

“ప్రీజ్ బీ ఆన్ ది లెన్.”

కానేపటికి అరునరాజు గొంతు వినిపించింది.

“హలో మిషర్ అరునరాజు! నేను కృష్ణమూర్తిని మాటాడుతున్నాను.”

“ప్రాడక్షన్ కృష్ణమూర్తి?”

“కాదు భాయ్! ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తిని.”

“ఆ...గుర్తొచ్చారు. ఎనీ న్యూస్.”

“దాన్ని గురించి కాదు. ఒక ముఖ్యమైన సమాచారం కావాలి. సిరి దేవి పర్సనల్.”

“అడగండి.”

“ఆమె ఎవర్నయినా పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నదని గాసిప్ న్యూస్ ఏదె నా వచ్చిందా ఫీలులో!”

“జ్యోతికుమార్ అని ఈ మధ్య కొత్త హీరో వచ్చాడు. అతనితో యెక్కువగా మూవ్ అవుతుందనీ, బహుశా అతన్ని పెళ్ళి చేసుకోవచ్చనీ ‘మంట’ అనే పత్రికలో గాసిప్ వార్తలో వుంది. కాని ఆమెను నేనీ విషయం ఇంటర్వ్యూలో అడగలేదు.”

“ఏం?”

“ఇటువంటివి వాళ్ళు చెప్పేనే అధార్టీ గా వుంటుంది. గాసిప్ వార్తలు విని అడిగితే బాధపడొచ్చు. అందు కని నేను ఇటువంటివి పట్టించుకోను. అవునూ! ఎందుకు ఇవన్నీ అడుగుతున్నారు?”

“ఊరికి నే!” అని నవ్వి “ఉంటాను భాయ్!” ఫోన్ పెట్టేశాడు.

“సార్! నేను అనుమానించినట్టే జరిగింది. సిరి దేవి, జ్యోతికుమార్ అనే హీరోని పెళ్ళి చేసుకోవచ్చునని

‘మంట’ అనే ప్రతిక రాసిందట” అన్నాడు కృష్ణ  
మూర్తి.

తల వూపాడు కమిషనర్.

“పవన్ కుమార్ కోసం మనం వెంటనే ప్రయత్నిం  
చాలి.”

“ఎస్. అన్ని స్టేషన్స్ కీ రేడియో మెసేజెస్ పంపిం  
చాలి. ఎక్కడున్నా అరెస్టు చేసి సిటీకి పంపించమని ఆర్డర్స్  
పంపుతాను.”

“అలాగే సార్!” అని సెల్యూట్ చేసి సెలవు తీసు  
కుని వెళ్ళిపోయాడు కృష్ణమూర్తి.

8

“సార్! మిమ్మల్ని కలుసుకోవడానికి సెంట్రల్ సిటీ  
ఎమ్మెల్యే మునిరత్నంగారు వచ్చారు” అన్నాడు జవాను  
పోలీస్ కమిషనర్ తో.

“రమ్మను.”

మునిరత్నం ఎమ్మెల్యే ఛాంబర్ లోకి వచ్చాడు. పరస్పర  
గౌరవాభివందనాలు అయ్యాయి.

“ఏమిటి యిలా వచ్చారు? మీరు వచ్చారంటే యేదో  
విశేషమే వుంటుంది” నవ్వాడు కమిషనర్.

“మామూలే. మా వీధిలోనే వుంటున్నాడు కుర్రాడు  
పవన్ కుమార్ అని, అతన్ని సినీస్టార్ మర్డర్ కేసులో  
అరెస్టు చేశారట గదా!”

“అవును.”

“పాపం అతను అమాయకుడు. అతని భార్య, మామ  
గారు వచ్చి నా దగ్గర ఏడుస్తున్నారు—ఎలాగైనా వది  
లించమని.”

“మేము కేస్ పెట్టబోతున్నాము అతని మీద. మీరు

కోరులో బెయిల్ తీసుకోవాల్సిందే.”

“అంతమాట అనకండి. అతను నిరపరాధి.”

“అలా చెప్పకండి. అతను కేసులో యిన్వార్ట్వ్ ఆయ్యాడు. మా యిన్వార్ట్వ్ గేషన్ లో ఆధారాలు దొరికాయి.”

“భలేవారే మీరు. అతనికి లాభం ఏమిటి ఆ సినిస్టార్ ని చంపితే?”

“ఆ సంగతి మాకు తెలుసు. కొన్ని లక్షల బాక్ మనీ ఆమె ఎక్కడో దాచింది. ఆ రహస్యం అతనికి తెలుసు. అందుకే తెలివిగా మరర్ చేశాడు. కొంతకాలానికి ఆ డబ్బంతా అతనికి దక్కుతుంది.”

మునిరత్నం తల పట్టుకున్నాడు.

“ఏమో! మీరు యిలా చెప్తారు. వాళ్ళేమో వుద్యోగం పోయి మేము యేడుస్తుంటే మా మీద కేసులు పెట్టి పోలీసులు హింస పెడుతున్నారని గొడవ చేస్తున్నారు.”

“ఎవరి గొడవ వాళ్ళది” నవ్వాడు కమిషనర్.

“ఇంతకీ అతన్ని విడిచే మార్గం లేదా?”

“చెప్పానుగా. కోరులోనే.”

“ఏదే నా ఆలోచించండి. మీరు తల్చుకుంటే వాళ్ళకి సహాయం చెయ్యగలరు.”

“హంతకులకు ఎవరు సహాయం చేస్తారు చెప్పండి?”

“అతను హంతకుడని మీరు ఎలా రుజువు చేస్తారు చెప్పండి.”

“మీరు భలేవారే. మా కుండే ఆధారాలు మా కున్నాయి. అవన్నీ కోరులో చూపిస్తాము. మీరు పీడర్ని పెట్టుకోమని వాళ్ళకి చెప్పండి.”

“వీడర్ని పెట్టుకోక తప్పదుకొండి.”

“మీరు ఏమీ అనుకోకపోతే ఒక ప్రశ్న?”

మునిరత్నం నవ్వి “అయ్యో అడగండి” అన్నాడు.

“ఈ కేసులో మీకు ఇంట్లెస్టు ఏమిటి?”

“అయ్యో! నా కేమి ఇంట్లెస్టు? వాళ్ళు మా వీధిలో వాళ్ళు. వచ్చి కాళ్ళమీద పడి ఏడుస్తుంటే మంచి చెడా కనుక్కుందామని వచ్చాను. అంతే. మీకు ఏలుంటే సహాయం చెయ్యండి. లేదా? లేదు....” కొంచెం నిష్ఠూరంగానే అన్నాడు మునిరత్నం.

“నిరపరాధి అయితే తప్పకుండా సహాయం చేస్తాను....”

“థాంక్స్!” అని వెళ్ళిపోయాడు మునిరత్నం.

ఎమ్మెల్యే వెళ్ళిన కాసేపటికి వచ్చాడు యిన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

“ఎమ్మెల్యే వచ్చి వెళ్ళాడు చూశావుగా! మునిరత్నం అని సెంట్రల్ సిటీ ఎమ్మెల్యే!”

“ఆ.... కారులో ఎక్కుతుంటే చూశాను సార్! పవన్ కుమార్ గురించేగా!”

“ఆ.... కోర్టులో బెయిల్ తీసుకోమని చెప్పాను. నిష్ఠూరంగా మాట్లాడి పోయాడు.”

“ఇది ఇంతటితో ఆగదు. ఏ మినిష్టర్ ఫోన్ చేస్తాడు మాడండి.”

“అది మామూలేగా. తన లెవల్లోకాకపోతే మినిష్టర్స్ పలుకుబడి వుపయోగిస్తారు.”

9

పోలీస్ కమిషనర్ ఆఫీసులో ఫోన్ రింగయింది.

“హలో.... నేను అరుణాచలాన్ని మాట్లాడుతు

న్నాను.”

“ఎవరు కావాలి మీకు?”

“ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.”

కృష్ణమూర్తి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

“హలో! ప్రాధ్యూసర్ గారూ బాగున్నారా?”

“ఏం బాగో లెండి. చావు తప్పి కన్ను లాట్టపోయి

నటుంది మా పరిసితి.”

“ఏమిటి విశేషం?”

“విశేష మే. సిరిదేవి గురించి ఒక విషయం తెలిసింది.

మీకు చెప్పాలని ఫోన్ చేశాను.”

“వెరీగుడ్! చెప్పండి.”

“ఆ రోజు. అదే అమె లాసు షూటింగ్ పూర్తి చేసి కారు డ్రైవ్ చేసుకొంటూ వెళ్ళిపోయిందని చెప్పాను చూశారా?”

“ఎస్.”

“ఆ రోజు సాయంకాలం బీచ్ కి వెళ్ళిందట.”

“ఎవరు చెప్పారు మీకు?”

“మురళి అని మా ప్రాడక్షన్ నో అసిస్టెంట్. ఆ రోజు చీకటిపడ్డాక ఆతను యెవరో ఫ్రెండ్ తో బీచ్ కి వెళ్ళాడట. జనం యెవరూ లేని చోట.....అంటే సరివి గుబుర్లలో సిరిదేవి యెవరో మరొకరితో కూర్చుని వుండట.”

“వెరీగుడ్! మురళిని ఒకసారి మా ఆఫీసుకి పంపుతారా ప్లీజ్!”

“తప్పకుండా! ఆటోలో పంపుతాను. ఎర్ర చారల షర్టు వేసుకుని వున్నాడు మురళి. పొట్టిగా, ఎర్రగా వుంటాడు. మీ ఆఫీసు ముందు దిగగానే గుర్తు

పట్టాచ్చు.”

“థాంక్స్!”

రిసీవర్ పెట్టేసి కూర్చున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

అరగంట తర్వాత వచ్చాడు మురళి.

అతను కుర్రాడే. పాతికేళ్ళ లోపు వుంటాయి.

జవాన్ తీసుకొచ్చి కృష్ణమూర్తిని చూపించాడు.

అతను వనూనే నమస్కారం చేశాడు.

“నీ పేరేనా మురళి?”

“అవును సార్!”

“ఎక్కడ పని చేస్తున్నావు?”

“అరుణాచలం క్రియేటర్స్ లో ప్రొడక్షన్ అసి  
స్టెంట్ గా వున్నాను ప్రస్తుతం.”

“ఇప్పుడు చెప్పు. సిరిదేవిని బీచ్ లో చూసింది గురు  
వారం సాయంకాలమేనా?”

“అవును సార్!”

“ఎలా గురుంది నీకు?”

“బాగా గురుసార్! షూటింగ్ అయిపోయాక ఇంటి  
కెళ్ళాను సార్! మా ప్రక్రియింటి అమ్మాయి విమల బీచ్ కి  
వెళ్ళామని అడిగింది. సరేనని బయల్దేరాను.”

“విమల ఎవరు? నీ గర్ల ఫ్రెండా?”

“అవును సార్! ఆ రోజు వాళ్ళన్నకి నైట్ డ్యూటీ.  
ఆరింటికే భోజనం చేసి వెళ్ళిపోయాడు. సినిమాకి  
వెళ్తున్నానని వాళ్ళ వదిలకి చెప్పి నాతో షికారుకి  
వచ్చింది.”

“అది మామూలే నన్నమాట....” నవ్వాడు కృష్ణ  
మూర్తి.

మురళి సిగ్గుపడాడు.

“ఆఁ.... చెప్ప.”

“బీచ్ లో చాలా దూరం నడిచి వెళ్ళాం సార్! ఆ రోజు వెన్నెల. ఒక పొదచాటున సిరిదేవిని గుర్తు పట్టాను సార్!”

“ఆమెతో పాటు వున్న ఆతను ఎవరు?”

“ఎవరో సార్! నే నెప్పుడూ చూశ్చేదు.”

“ఎలా వున్నాడు?”

“కొంచెం లావుగానే వున్నాడు సార్.”

“ఊఁ....”

“మీసాలు వున్నాయి.”

“పెద్దవా? చిన్నవా?”

“చిన్నవే సార్!”

“ఊఁ....”

“బ్యాక్ డ్రెస్ కళ్ళదాటు వున్నాయి సార్!”

“కూలింగ్ గాసెస్.”

“కాదు సార్, తెల్లగానే వున్నాయి.”

“ఊఁ.... తర్వాత.”

“అతనికి ఎంత వుంటుంది వయస్సు?”

“ముప్పై ఏళ్ళు వుండొచ్చు సార్.”

“అతన్ని గుర్తుపట్టడానికి మొండి గుర్తు యేమిటో చెప్ప?”

మరళి తల గోక్కున్నాడు.

“వెన్నెల్లో చూశాను సార్! మొండి గుర్తులు చెప్ప లేను.”

“పోనీ అతన్ని మళ్ళీ చూస్తే గుర్తుపట్టగలవా?”

“తప్పకుండా గుర్తుపడతాను సార్!”

“ఊఁ.... తర్వాత. వాళ్ళముందు సీసాలు గాసులు

వంటివి ఏవేనా వున్నాయా?”

“వాళ్ళు ఎర్రటి దుప్పటిమీద కూర్చున్నారు సార్! పాసిక్ బుట్ట వున్నట్టు గురు సార్! నేను అవన్నీ గమనించలేదు” అన్నాడు మురళి.

మురళి సేట్ మెంట్ రికార్డు చేశాడు ఇన్ స్పెక్టర్ కృష్ణమూర్తి.

## 10

సిరిదేవి భవనం వూరిగా సోదా చెయ్యడం జరిగింది. మెటల్ డిటెక్టర్ తో మొత్తం గోడలన్నీ చూశారు, ఏదైనా రహస్యమైన లాకర్ వుండేమోనని. ఎక్కడా యేమీ దొరకలేదు.

కాని ఆమె ఐరన్ సేఫ్ లో ఒక ప్రముఖ బ్యాంక్ సేఫ్ లాకర్ కీ దొరికింది. బ్యాంక్ వాళ్ళు అది తమ లాకర్ అని చెప్పారు. లాకర్ నెంబర్ తెలుసుకొని తెరిచారు.

అందులో డబ్బుగాని, బంగారంగాని దొరకలేదు.

ఒక ఫైల్ దొరికింది.

అందులో చక్రవర్తి సిరిదేవికి రాసిన ప్రేమలేఖలు వున్నాయి. ఇద్దరూ కలిసి దిగిన ఫోటో గూడా వుంది. అందులో సిరిదేవి చాలా సన్నగా వుంది. నాటకాలు వేసే రోజుల్లోది.

ఆ లెటర్స్ న్ని చదివితే తేలిన విషయం యేమిటంటే చక్రవర్తి గోపాలపురం జమీందారు కొడుకు. పాస్ లో ఒంటరిగా వున్న సిరిదేవిని ప్రేమించాడు. పెళ్ళి చేసుకుంటానని నమ్మించి శారీరక సంబంధం పెట్టుకున్నాడు. ఫలితంగా ఆమె గర్భవతి అయ్యింది. చక్రవర్తి ఆమెకు కనిపించకుండా వెళ్ళిపోయాడు.

సిరిదేవి తన స్నేహితురాలు నర్స అయిన శాంతాదేవి యింట్లో రహస్యంగా కొన్నాళ్ళు వుంది. అక్కడే ఆడ పిల్లని కన్నది.

ఆ తర్వాత ఆమె సినిమా రంగంలో ప్రవేశించింది. గ్లామర్ పెరిగి ప్రముఖ నటి కావాలంటే తన గత చరిత్ర రహస్యంగా వుండాలని భావించి కూతుర్ని బెంగుళూరులో కాన్వెంట్ స్కూల్లో జేర్పించింది.

కొన్నాళ్ళికి నందకుమార్ తో ఆమెకు పేళ్ళయింది.

తర్వాత చక్రవర్తి మళ్ళీ ఆమెకు తారసపడ్డాడు. సంఘంలో గొప్ప స్టేజీలో వున్నాడు అతను. సిటీలో పెద్ద పెద్ద ఫ్యాక్షరీలు వున్నాయి అతనికి. అతని తండ్రి కాబినెట్ మంత్రివర్గంలో సభ్యుడు.

తను ఆమెను మోసం చెయ్యలేదనీ, అనుకోకుండా తండ్రి విదేశాలకు పంపడంవల్ల వెళ్ళిపోయాననీ, తిరిగి వచ్చాక ఆమె కనిపించలేదనీ చెప్పి నమ్మించాడు.

తిరిగి అతన్ని ప్రేమించసాగింది సిరిదేవి. చక్రవర్తి భార్యకు పిల్లలు లేరు. అందుకే ఆమెకు విడాకులు ఇచ్చి సిరిదేవిని పెళ్ళి చేసుకుంటానని చక్రవర్తి నాటకం ఆడు తున్నాడు.

చక్రవర్తి తనను పెళ్ళిచేసుకుంటాడని ఆమె మొదటో నమ్మింది. కాని తర్వాత అనుమానపడింది. అతను ఎప్పుడో రాసిన లా లెటర్స్ తనవద్ద వున్నాయనీ, ఒక నెలలోపల తనని పెళ్ళి చేసుకోకపోతే అతని పరువు తీస్తాననీ, తద్వారా దేశంలో నాయకుడిగా వున్న అతని తండ్రి పరువు ప్రతిష్టలు మట్టిపాశాతాయనీ బెదిరించింది.

అందుకే చక్రవర్తి ఆమెకు విస్కీ త్రాగించి స్టీపింగ్

పిల్స్ పాడిచేసి ఆందులో కలిపాడు. ఆది ఆమె గమనించలేదు.

ప్రాడక్షన్ అసిస్టెంట్ మురళి తను ఆ రోజు బీచ్ లో చూసింది చక్రవర్తేనని నిజం చెప్పాడు.

సిరిదేవి తనను బెదిరించడంవల్ల గత్యంతరంలేక తనే ఆమెకు విస్కీలో స్టీపింగ్ పిల్స్ పాడి చేసి యిచ్చానని చక్రవర్తి ఒప్పుకున్నాడు.

బెంగుళూరు కాన్వెంట్ లో చదువుతున్న రజని తనకి సిరిదేవికి పుట్టినబిడ్డ అని స్టేట్ మెంట్ ఇచ్చాడు.

దేశంలో ప్రతికలకు తాజావార్తగా సిరిదేవి హత్య కేసు ఆ విధంగా మలుపు తిరిగి, కోర్టులో ఫైల్ చేయబడింది.

—:విపోయింది:—